

Evalueringer af Rigsrevisionens beretninger fra 2025 af professor Michael Svarer

Januar 2026

Evaluator Michael
Svarer

Evaluering af beretning om Politiets brug af fotovogne til hastighedskontrol	2
Evaluering af beretning om tilsynsindsatsen over for ulovligt asbestarbejde	7
Evaluering af beretning om Skatteministeriets indsats i forhold til konkursvirksomheder	10
Evaluering af beretning om Statens kriseberedskab	14

Evaluering af beretning om Politiets brug af fotovogne til hastighedskontrol

Denne beretning omhandler brugen af fotovogne som et centralt værktøj i politiets indsats mod for høj fart og uheld på vejene. Brugen af fotovogne er et effektivt redskab til at afdække trafikforseelser, og ca. 90 % af alle hastighedsovertrædelser registreres ved brug af fotovogne.

Bøder udstedt ved brug af fotovogne udgør en væsentlig indtjening for staten. Således udstedte Politiet i 2023 bøder for 759 mio. kr. på baggrund af hastighedsmålinger fra fotovogne.

Det er endvidere blevet besluttet at øge antallet af fotovogne i forbindelse med flerårsaftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi for 2021-2023.

Formålet med undersøgelsen er at vurdere, om politiet har en tilfredsstillende brug af fotovogne, så vognene bedst muligt kan bidrage til at reducere antallet af hastighedsoverskridelser og trafikuheld.

Det er en del af den aktuelle trafikpolitik at nedbringe andelen af uheld. Færdselssikkerhedskommissionen har en ambition om, at der højest må være 90 dræbte og 900 alvorligt tilskadekomne i trafikken i 2030. Selvom antallet af dræbte og tilskadekomne er faldende, er der dog et godt stykke vej til at opfylde målsætningen. Effektiv brug af fotovogne er en væsentlig del af den værktøjskasse, som politiet har til rådighed for at understøtte ambitionen om markant færre og mindre alvorlige uheld på vejene.

Konkret stilles to spørgsmål i beretningen:

- Har politiet en tilfredsstillende planlægning af hastighedskontrollen udført med fotovogne?
- Har politiet placeret fotovognene, så der er sammenhæng mellem den udførte hastighedskontrol og niveauet for hastighedsoverskridelser og uheld?

Beretningen er baseret på en omfattende dataanalyse for årene 2022 og 2023 med afsæt i datamateriale fra forskellige kilder fra Vejdirektoratet og Politiets egne målinger. Datamaterialet giver samlet set et overblik over vejnettet, hastigheder og dermed hastighedsovertrædelse på forskellige dele af vejnettet og uheldsstatistik.

Det første spørgsmål besvares med afsæt analyser af politiets planlægning af hastighedskontrollen. Analysen viser, at hovedparten af politikredsene har benyttet visse data til at udvælge strækninger til hastighedskontrol, men få politikredse har brugt alle tilgængelige datakilder. 9 ud af 12 politikredse har ikke brugt data til at udpege tidsrum for, hvornår hastighedskontrollen skal foregå. Kun halvdelen af politikredsene følger op på, om deres indsats med fotovogne er med til at reducere antallet af hastighedsoverskridelser og uheld.

Undersøgelsen viser, at alle politikredse bortset fra Københavns Vestegns Politi har udvalgt *strækninger* til kontrol på baggrund af politiets egne hastighedsmålinger og data om uheld og at det kun er få politikredse, der bruger data fra Vejdirektoratets og kommunernes hastighedsmålinger. Det er endvidere kun Nordjyllands Politi, som har brugt data til at udpege tidsrum for indsatsen med fotovogne på baggrund af data om, hvornår der typisk sker hastighedsoverskridelser og uheld.

Det andet spørgsmål belyses ved at undersøge, om politiet har placeret fotovognene, så der er sammenhæng mellem den udførte hastighedskontrol og niveauet for hastighedsoverskridelser og uheld.

Konkret undersøges tre elementer:

- Er der hastighedsbelastede strækninger, hvor politiet *ikke* har placeret fotovogne?
- Er der sammenhæng mellem politiets kontrolniveau og niveauet for hastighedsoverskridelser og uheld på de *strækninger*, hvor politiet har placeret fotovogne?
- Er der sammenhæng mellem politiets kontrolniveau og niveauet for hastighedsoverskridelser og uheld på de *tidspunkter*, hvor politiet udfører kontrol med fotovogne?

Undersøgelsen viser, at de fleste politikredse gør brug af data, når de planlægger den geografiske placering af fotovogne, men kun få politikredse bruger alle tilgængelige datakilder. 9 ud af 12 politikredse benytter ikke data, når de planlægger, hvornår kontrollen skal udføres. Derudover har kun halvdelen af politikredsene evalueret, om indsatsen med fotovogne er med til at reducere antallet af hastighedsoverskridelser og uheld.

Beretningen konkluderer på baggrund af ovenstående, at Politiets brug af fotovogne er ikke helt tilfredsstillende, hvilket er en mild kritik af brugen af fotovogne. Der vurderes at være et potentiale for, at Politiet i højere grad kan placere fotovognene på de steder og tidspunkter, hvor der er for høj fart og

trafikuheld. Ved i højere grad at bruge tilgængelige data til at placere fotovog-
nene vil politiet kunne bidrage mere til at reducere antallet af hastighedsover-
skridelser og uheld.

Kommentarer til undersøgelsen

Beretningen omhandler et vigtigt redskab i Politiets værktøjskasse til at redu-
cere omfanget af trafikforseelser og alvorlige uheld i trafikken. Der benyttes
et stort og velfunderet datamateriale og analyserne er troværdige og velgen-
nemførte.

Beretningen har fokus på sammenhængen mellem, hvad der kan registreres
omkring hastighed og uheld på forskellige strækninger af vejnettet og foto-
vognes placering. Det konkluderes, at der er en del trækninger, der er over- el-
ler underkontrollerede, og selvom det er et klart mindretal, er det naturligvis
relevant at informere om dette og afsøge eventuelle forklaringer.

Beretningen giver en relativt mild kritik og efterspørger større brug af de til-
gængelige datakilder for at optimere placeringen af fotovogne. Konklusionen
forekommer proportional med analysens fund, især når det tages i betragt-
ning, at den optimale placering kan omhandle flere aspekter end dem, der
kan kvantificeres i datamaterialet. Som det også fremgår af beretningen, kan
synlighed i sig selv have en værdi og derudover også påvirke bilister på an-
dre strækninger end der, hvor fotovognene er placeret.

I forhold til analysen af om der er strækninger med hastighedsbelastende
kørsel, der ikke dækkes i et rimeligt omfang af fotovogne, er det relevant at
bemærke, at det måske er endnu mere relevant, om der er uheldsbelastede
strækninger, der dækkes. Dvs. underprioritering af strækninger med ha-
stighedsoverskridelser kan skyldes, at de pågældende strækninger i mindre
grad udgør en øget risiko for uheld. Risikoen for uheld kan både påvirkes af
strækningens beskaffenhed og brugsintensiteten. Dvs. hvis det er en relativ
lige strækning med en relativ lille mængde trafik, er det potentiel velvalgt ikke
at prioritere placering af fotovogne på strækningen. Beretningen tager i et vist
omfang højde for denne type afvejning, men det kan naturligvis ikke udeluk-
kes, at dataobservationer misser relevante prioritetskriterier.

Der er en analyse af den tidsmæssige placering af fotovogne, hvor det tyde-
ligt fremgår, at de bruges mest i dagtimerne og ikke i weekender, nat og af-
ten. Det kunne have været relevant at se brugen af fotovogne opdelt på hen-
holdsvis weekend, nat og aften for at få et tydeligere indtryk af brugen, og om
den var tilpasset risikoen for uheld (afhængig af strækningskarakteristika og
trafikomfang).

Bornholms Politi har i 2023 reduceret deres brug af fotovogne markant ifht 2022. I Figur 3 anvendes data for både 2022 og 2023. Det kunne være relevant at diskutere om resultatet i Figur 3 skyldes 2023 observationerne.

I analysen af over- og underkontrol i eksempelvis boks P, kunne det have været fint med en ligning, der redegjorde for, hvordan det forventede kontrolniveau er bestemt.

Er undersøgelsen igangsat efter anmodning fra Statsrevisorerne?	Nej
Har fortrolige oplysninger haft betydning for beretningen?	Nej

1. Er beretningens emne og formål klart motiveret, og er afgrænsningen relevant?

Beretningen har et klart begrundet emne, og der redegøres tydeligt for formålet og relevansen heraf. Beretningen er generelt meget læsevenlig.

2. Er det tydeligt, hvorfor de valgte undersøgelsesspørgsmål er egnede til at belyse formålet?

Det er meget tydeligt, hvordan undersøgelsesspørgsmålene relaterer sig til formålet for beretningen.

3. Er de valgte metoder velegnede til at belyse formålet og undersøgelsesspørgsmålene?

Data og opgørelser er beskrevet meget omhyggeligt.

4. Er beretningens resultater og konklusioner tilstrækkeligt underbygget?

Generelt fremstår beretningens konklusioner balancerede.

5. Er beretningens konklusioner balancerede?

Samlet er der tale om en klart tilfredsstillende beretning, som belyser, at der tilsyneladende er et effektiviseringspotentiale i brugen af Politiets fotovogne med henblik på at bidrage til en reduktion af uheld og dødsfald i trafikken

6. Hvad er den samlede vurdering af beretningen?

Vurdering af beretningens faglige kvalitet (sæt x)

Vurdering	(x)
Meget tilfredsstillende	x
Tilfredsstillende	
Mindre tilfredsstillende	

Evaluering af beretning om tilsynsindsatsen over for ulovligt asbestarbejde

Beretningen omhandler Arbejdstilsynets kontrol af asbestarbejde. Der er udbredt tilstedeværelse af asbest i danske huse og omgang med materialet kan udløse indånding af kræftfremkaldende asbeststøv. Der er en betydelig dødelighed forårsaget af asbeststøv, og det er derfor afgørende, at de nødvendige forholdsregler træffes i forbindelse med asbestarbejde. Det er Arbejdstilsynet, der fører tilsyn med asbestarbejde i Danmark. Arbejdstilsynet er hjemmehørende under Beskæftigelsesministeriet.

Beretningen undersøger om Arbejdstilsynet fører en hensigtsmæssig kontrol med asbestarbejde og har tilstrækkeligt fokus på at afdække ulovligt asbestarbejde. Der er fokus på, om Arbejdstilsynet har et solidt grundlag for at vurdere, hvor risikoen for ulovligt asbestarbejde er størst, og dermed om indsatsen kan målrettes, så der opnås størst effekt af tilsynet.

Beretningen konkluderer overordnet set, at Arbejdstilsynets tilsynsindsats med ulovligt asbestarbejde er meget sporadisk og ikke udnytter oplagte datakilder, hvilket på den ene side medfører middel kritik fra både Rigsrevision og Statsrevisorerne, men på den anden side også åbenbarer et stort potentiale for en mere systematisk tilsynsadfærd fremadrettet. På denne vis bidrager beretningens analyser til en potentiel produktivitetsforbedring i den statslige administration, hvis det lykkes Arbejdstilsynet at gøre brug af de anviste datakilder og analyseværktøjer.

Beretningen er baseret på tre datakilder fra 2020-2023: Arbejdstilsynets sagsbehandlingssystemer, udtræk af data om asbest i bygninger fra Bygnings- og Boligregistret (BBR) og udtræk af data om byggeaffald fra 13 udvalgte kommuner.

Baseret på de inkluderede datakilder konkluderes, at Arbejdstilsynet ikke har sikret et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere, hvor risikoen for ulovligt asbestarbejde er størst og dermed målrette tilsynet derefter. Der er tilsyneladende enighed blandt Rigsrevisionen og Arbejdstilsynet om, at den nuværende praksis, hvor asbestanmeldelse opbevares som blanketter, der kan antage mange forskellige former og i nogle tilfælde er fritekst på et stykke papir, ikke udgør det mest effektive og målrettede udgangspunkt for at tilrettelægge tilsynsaktiviteten

Undersøgelsen viser også, at Arbejdstilsynet kan identificere relevant asbestarbejde ved i højere grad at bruge egne data og andre myndigheders data. Ved at kombinere oplysninger om asbestanmeldelser, klager og virksomheders historik kan der skabes et bedre skab overblik over, hvor der udføres

asbestarbejde, og vurdere, hvor risikoen for ulovligt asbestarbejde er størst. Det anbefales i beretningen, at Arbejdstilsynet kombinerer de tre datakilder i det fremtidige arbejde.

Kommentarer til undersøgelsen

Som diverse mediehistorier har afdækket, er omgangen med asbestholdigt materiale i nogle tilfælde ulovlig og sundhedsskadelig. Det vurderes, at der årligt er op mod 300 dødsfald relateret til indånding af asbeststøv. Det er et meget højt antal og højere end eksempelvis dødsfald i trafikken. Det er derfor oplagt at undersøge, om der gøres tilstrækkeligt for at sikre at omgang med asbestholdigt materiale foregår med mindst mulig skaderisiko.

Analysen sammenkobler tre allerede eksisterende datakilder og belyser overbevisende, at der er et betydeligt potentiale for at effektivisere tilsynet med asbestarbejde. Det fremgår af beretningen, at Arbejdstilsynet er enige i, at de ville kunne forbedre deres arbejdsprocesser med afsæt i de analyser, som beretningen har tilvejebragt. Dermed formår beretningen både at afdække et ineffektivt tilsyn og bidrage konstruktivt til at forbedre det fremadrettet ved at stille viden til rådighed baseret på de analysekompetencer, som Rigsrevisionen besidder.

Det fremgår tydeligt af beretningen, at der er en meget lav oplysningsgrad til myndighederne om asbestarbejde. Her er der også et potentiale for at øge kvaliteten af de relevante datakilder med henblik på at sikre et mere effektivt tilsyn.

Givet beretningens afdækning af et mangelfuldt tilsyn og anbefalinger om øget brug af eksisterende datakilder, kunne det være relevant at genbesøge området om nogle år for at sikre, at tilsynet er blevet forbedret.

Rigsrevisionen finder, at tilsynet er *meget* utilfredsstillende. En enkelt observation er, at den kategori ikke optræder i Statsrevisorernes karakterskala. Måske det skulle fremgå, hvis Rigsrevision og Statsrevisorerne opererer med forskellige karakterskala.

Er undersøgelsen igangsat efter anmodning fra Statsrevisorerne?	Nej
Har fortrolige oplysninger haft betydning for beretningen?	Nej

1. Er beretningens emne og formål klart motiveret, og er afgrænsningen relevant?

Beretningen har et klart begrundet emne, og der redegøres tydeligt for formålet og relevansen heraf. Beretningen er generelt meget læsevenlig.

2. Er det tydeligt, hvorfor de valgte undersøgelsesspørgsmål er egnede til at belyse formålet?

Det er meget tydeligt, hvordan undersøgelsesspørgsmålene relaterer sig til formålet for beretningen.

3. Er de valgte metoder velegnede til at belyse formålet og undersøgelsesspørgsmålene?

Data og opgørelser er beskrevet meget omhyggeligt.

4. Er beretningens resultater og konklusioner tilstrækkeligt underbygget?

Generelt fremstår beretningens konklusioner balancerede.

5. Er beretningens konklusioner balancerede?

Samlet er der tale om en klart tilfredsstillende beretning, som belyser, at der er et meget udtalt effektiviseringspotentiale i Arbejdstilsynets overvågning af asbestarbejder i Danmark.

6. Hvad er den samlede vurdering af beretningen?

Vurdering af beretningens faglige kvalitet (sæt x)

Vurdering	(x)
Meget tilfredsstillende	x
Tilfredsstillende	
Mindre tilfredsstillende	

Evaluering af beretning om Skatteministeriets indsats i forhold til konkursvirksomheder

Det er en grundlæggende styrke ved en dynamisk økonomi, at virksomheder opstår og efterfølgende ophører, hvis forretningsgrundlaget ikke er til stede eller konkurrencen for hård. Det er også i samfundets interesse at styrke muligheden for at oprette virksomhed for at understøtte konkurrencen på tværs af sektorer. For at styrke virksomhedernes likviditet, er der forskellige indberetningstidspunkter og betalingsfrister for skyldige beløb til offentlige myndigheder, herunder skyldig moms og A-skat. Disse frister medfører til gengæld, at virksomheder, der går konkurs, kan have en betydelig gæld til den offentlige sektor, der hermed oftest må afskrive det skyldige beløb som et tab.

I beretningen undersøges Skattestyrelsens (under Skatteministeriet) indsats for at reducere de tab, som de offentlige kasser oplever i kølvandet på virksomhedskonkurser i perioden fra juni 2021 til december 2024. Beretningen belyser 6.048 virksomhederne, som Skattestyrelsen ved hjælp af deres kontrol- og inddrivelsesredskaber har haft mulighed for at forebygge opbygning af gæld. De 6.048 virksomheder skyldte staten ca. 6,3 mia. kr. ved udgangen af 2024. Det er således ikke ubetydelige tab, der påføres de offentlige finanser, når gælden ikke kan inddrives, hvilket er tilfældet i størstedelen af konkurserne.

Selvom muligheden for at oprette virksomheder, er afgørende for en velfungerende markedsøkonomi, er der også en ikke-negligible forekomst af virksomhedsoprettelser, hvor virksomheden skal anvendes til svig, fx som en fakturafabrik, der udsteder fakturaer for varer eller ydelser, som aldrig leveres, eller som led i større organiseret kriminalitet (fx momskarruseller). Denne type virksomheder, der kun har til hensigt at snyde med moms og A-skat og dermed påføre staten et økonomisk tab, skal naturligvis gerne opdages så tidligt som muligt og bringes til ophør.

Det er således Skattestyrelsens opgave at understøtte at både legitime og illegitime virksomheder opbygger så lidt gæld, som muligt til det offentlige. Det er imidlertid to forskellige problemstillinger, hvor der for de legitime virksomheder er en afvejning mellem at begrænse gælden, men samtidig understøtte, at virksomheder, der i øvrigt er rentable, har mulighed for at overleve.

Skattestyrelsen har tre måder, hvorpå de kan sikre, at der ikke opbygges større gæld end højst nødvendigt. For det første kan de kontrollere, at nye virksomheder, der søger om registrering for moms og A-skat, ikke er potentielle dårlige betalere eller potentielle svigvirksomheder. For det andet kan

Skattestyrelsen kontrollere, om virksomhederne løbende indberetter og betaler den moms og A-skat, de skal og for det tredje kan Gældsstyrelsen sikre en hurtig og effektiv inddrivelse af gæld for at minimere tab for staten.

Beretningen undersøger, hvorvidt de relevante myndigheder tilfredsstillende sikrer, at gælden til staten holdes nede. Undersøgelsen bygger på Skatteministeriets indsats i forhold til 6.048 virksomheder, som gik konkurs med gæld til det offentlige i perioden juni 2021 - december 2024.

Konklusionen ift. de tre underanalyser er, at Skattestyrelsen stort set altid begrundet deres vurderinger i sager vedrørende virksomheder, som er udpeget som potentielle dårlige betalere og som godkendes uden nærmere kontrol. Der er en mindre styr på sager, hvor de potentielle dårlige betalere godkendes efter nærmere kontrol. Dog noteres, at der er sket en fremgang i kontrollen i løbet af undersøgelsesperioden. Derudover konkluderes, at Skattestyrelsen i tæt på 50 % af virksomheder, der ikke indberettede moms og A-skat fire gange i træk, afmeldes af Skattestyrelsen. Det taler for, at der kunne være sket en reduktion i skattegælden, hvis andelen havde været større. Endelig finder beretningen, at Gældsstyrelsens inddrivelsesaktivitet i mange tilfælde går ud over to måneder for de konkursvirksomheder, der har en gæld på mere end 100.000 kr.

Både Rigsrevisionen og Statsrevisorerne konkluderer på ovenstående baggrund, at Skattemyndighedernes indsats for at reducere skattegælden til staten er utilfredsstillende i forhold til konkursvirksomheder.

Kommentarer til undersøgelsen

Beretningen undersøger, om Skattemyndighederne kan gøre mere for at begrænse den gældsopbygning til staten, der opstår i forbindelse med virksomhedskonkurser. Der er et stort omfang af konkurser i Danmark om året, hvilket i sig selv ikke er u hensigtsmæssigt, da det er en naturlig del af en markedsøkonomis funktionsmåde. Det store omfang af konkurser medfører, at der også opstår en betragtelig gæld til staten i virksomheder, der går konkurs uden at have afregnet deres skyldige beløb til eksempelvis moms og A-skat. Det er derfor relevant at undersøge, om skattemyndighederne kan forbedre indsatsen for at nedbringe statens tab.

Beretningen er velunderstøttet af data og konklusionerne er troværdige.

Det nævnes i beretningen, at Skattestyrelsen i løbet af undersøgelsesperioden (2021-2024) har forbedret deres håndtering af at begrunde virksomhedsgodkendelse for potentielle dårlige betalere. Givet at perioden, der undersøges, overlapper med en periode med adskillige coronahjælpepakker, kunne det generelt have været relevant at diskutere, hvordan denne undtagelsestilstand ift. konkursadfærd for virksomheder påvirker analysens resultater. Det

kunne evt. have været relevant at opdele statistikerne, der anvendes i analysen i underperioder og rapportere, om der er forskelle mellem den tidlige del af perioden og den senere.

Beretningen er på et lidt mere generelt plan et interessant indspil i den overordnede diskussion, der er i mange lande omkring nedbringelse af det såkaldte skattegab, som er afstanden mellem den skat, der burde betales til staten, og den skat, der faktisk indbetales. Centralt i denne diskussion er omfanget af skattemyndighedernes indsats, og om der er et nettoprovenu forbundet med at øge overvågningen af skatteydere ved at placere flere ressourcer hos skattemyndighederne. Beretningens formål er ikke at undersøge, om der er evt. positive afledte effekter af at styrke skattemyndighederne, men den påpeger, at der er ret store beløb på spil i forhold til statens tab på konkursvirksomheder.

Er undersøgelsen igangsat efter anmodning fra Statsrevisorerne?	Nej
Har fortrolige oplysninger haft betydning for beretningen?	Nej

1. Er beretningens emne og formål klart motiveret, og er afgrænsningen relevant?

Beretningen har et klart begrundet emne, og der redegøres tydeligt for formålet og relevansen heraf. Beretningen er generelt meget læsevenlig.

2. Er det tydeligt, hvorfor de valgte undersøgelsesspørgsmål er egnede til at belyse formålet?

Det er meget tydeligt, hvordan undersøgelsesspørgsmålene relaterer sig til formålet for beretningen.

3. Er de valgte metoder velegnede til at belyse formålet og undersøgelsesspørgsmålene?

Data og opgørelser er beskrevet meget omhyggeligt.

4. Er beretningens resultater og konklusioner tilstrækkeligt underbygget?

Generelt fremstår beretningens konklusioner balancerede.

5. Er beretningens konklusioner balancerede?

Samlet er der tale om en klart tilfredsstillende beretning, som belyser, at statens tab på konkursvirksomheder er betydeligt, og at der er et effektiviseringspotentialer i Skattemyndighederne overvågning af virksomheder med gæld til staten.

6. Hvad er den samlede vurdering af beretningen?

Vurdering af beretningens faglige kvalitet (sæt x)

Vurdering	(x)
Meget tilfredsstillende	x
Tilfredsstillende	
Mindre tilfredsstillende	

Evaluering af beretning om Statens kriseberedskab

De geopolitiske usikkerhedsindeks er helt i top for tiden. Knap var corona-pandemien overstået, før Rusland invaderede Ukraine, Hamas angreb Israel, USA genopfandt rollen som verdens politimand osv. Danmark er som allieret i NATO og som hovedaktør i Arktis en central spiller i de geopolitiske spændinger, og risikoen for angreb enten fysisk på kritisk infrastruktur eller på cyberfronten er absolut reelle.

Det er derfor afgørende for Danmark, at der er styr på centrale dele af samlingsstrukturen, skulle der blive behov for et beredskab. Det er ministerierne, der har ansvaret for, at der er et effektivt og handlekraftigt beredskab.

I beretningen undersøges ni ministerier, der alle har en central rolle i beredskabet. Det er Beredskabsministeriet, Forsvarsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Justitsministeriet, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, Miljø- og Ligestillingsministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Transportministeriet og Udenrigsministeriet.

Undersøgelsen dækker perioden fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2024 og tager udgangspunkt i en række dokumenter, herunder de forskellige myndigheders beredskabsplaner.

Der undersøges tre spørgsmål:

- Efterlever ministerierne lovens krav til beredskabsplanlægning?
- Følger ministerierne centrale anbefalinger fra Beredskabsministeriet i forbindelse med beredskabsplanlægningen?
- Efterlever Beredskabsministeriet lovens krav til koordinering og rådgivning?

Beretningen peger på en række udfordringer ifht de tre spørgsmål og både Rigsrevision og Statsrevisorerne finder det utilfredsstillende, at ministerierne samlet set ikke er tilstrækkeligt forberedt på kriser. Begge parter finder det endvidere utilfredsstillende, at Beredskabsministeriet ikke i tilstrækkelig grad har understøttet den tværgående koordinering af beredskabet.

Kommentarer til undersøgelsen

Der er en højaktuel problemstilling, der undersøges i beretningen. Det er naturligvis uhyre vigtigt, at der er styr på beredskabet, og det er højst relevant at undersøge om de ansvarlige ministerier prioriterer beredskabsopgaverne

tilstrækkeligt. Beretningen illustrerer med tydelige eksempler aktuelle episoder, hvor et velfungerende beredskab kan medvirke til at reducere de negative konsekvenser for samfundet.

Beretningen gennemgår beredskabsplaner og øvrig kommunikation for at afdække, om de undersøgte ministerier har efterlevet beredskabslovens krav. Undersøgelsen afdækker, at myndigheder ikke har fulgt centrale anbefalinger om at øve og evaluere beredskabet, og at Beredskabsministeriet ikke i tilstrækkelig grad understøttet den tværgående koordinering.

Beretningen har ikke et decideret kvantitativt ophæng, hvor målopfyldelsen let kan identificeres, så analysen må bero på en fortolkning af de gældende regler. Beretningen identificerer en række elementer i beredskabet, som ikke opfylder hensigten og har konkrete anbefalinger til Styrelsen for Samfundssikkerhed om at styrke vejledningsmaterialet, så det præciserer minimumskrav til planlægningsprocessen og planerne og beskriver ministeriernes opgave med at fastsætte retningslinjer for beredskabsplanlægningen i regioner og kommuner.

Er undersøgelsen igangsat efter anmodning fra Statsrevisorerne?	Nej
Har fortrolige oplysninger haft betydning for beretningen?	Nej

1. Er beretningens emne og formål klart motiveret, og er afgrænsningen relevant?

Beretningen har et klart begrundet emne, og der redegøres tydeligt for formålet og relevansen heraf. Beretningen er generelt meget læsevenlig.

2. Er det tydeligt, hvorfor de valgte undersøgelsesspørgsmål er egnede til at belyse formålet?

Det er meget tydeligt, hvordan undersøgelsesspørgsmålene relaterer sig til formålet for beretningen.

3. Er de valgte metoder velegnede til at belyse formålet og undersøgelsesspørgsmålene?

Det er en kvalitativ analyse, hvor der gennemgås indhold af diverse dokumenter for at afdække, om beredskabet virker. Det forekommer at være den eneste måde at kunne afdække spørgsmålet på.

4. Er beretningens resultater og konklusioner tilstrækkeligt underbygget?

Generelt fremstår beretningens konklusioner balancerede.

5. Er beretningens konklusioner balancerede?

Samlet er der tale om en klart tilfredsstillende beretning, som belyser, at centrale ministeriers beredskabsplaner ikke fuldt opdateret og afprøvet.

6. Hvad er den samlede vurdering af beretningen?

Vurdering af beretningens faglige kvalitet (sæt x)

Vurdering	(x)
Meget tilfredsstillende	x
Tilfredsstillende	
Mindre tilfredsstillende	